

den Grund at lægge Valgstedet saa langt ud i den ene Ende af Valgkredsen, som Tilfældet er. Ved Valget til den grundlovgivende Rigsforsamling var Høiby Valgstedet, og det er et meget høit Sted for mig, men jeg drifter mig ikke til at foreslaa det, thi det ligger ganske vist formeget til den anden Side. Vil man holde sig til et Sted, hvor der er en offentlig Kro, saa maa jeg foreslaa, at Valgstedet bliver i Nørre-Lyndelse. Det forekommer mig noget underligt, da Dønsje Amtsraad netop i sin Midte har en Mand, der er saa bekendt med de lokale Forhold, eftersom han selv bor lige laidt i Kredsen, nemlig i Nørre-Lyndelse Sogn, — jeg tror ikke, at jeg fornærmes ham, naar jeg siger, at det maa være ham — der har foreslaaet Valgstedet henlagt til Bellinge. Jeg kunde ikke foreslaa noget skjønnere Midtpunkt, end at Valgstedet netop blev lagt ved hans Gaard, men da det nu ikke er passende eller rigtig, at det bliver ved en enkelt — selv en større — Gaard, saa vil jeg altsaa forbeholde mig ved Sagens 2den Behandling at foreslaa, at Valgstedet bliver enten, som Regjeringen først har tænkt sig, et Sted i Stenløse Sogn — helst Bullerslev By — eller i Nørre-Lyndelse.

J. A. Hansen: De ærede Talere, der have havt Ordet i denne Sag for mig, have været enige i, at fremsætte de to Spørgsmaal, om denne Lov var nødvendig, og om den var ønskelig, og det er Besvarelsen af disse to Spørgsmaal, der maa afgjøre, hvorvidt man skal bestræbe sig for at føre Loven igennem eller ikke. Dersom nu det første Spørgsmaal om Loven er nødvendig, besvares med Ja, saa maa ethvert andet Spørgsmaal sættes tilside, thi Nødvendigheden maa jo Enhver høre sig for; men det glæder mig at høre, at foregaaende Talere have været enige med mig i, at der her ingenlunde foreligger nogen Nødvendighed. Jeg mener nemlig, at ligeoverfor Grundlovens Bestemmelse om, at Valgkredsene skulle have en Befolkning af omtrent 16,000 Indvaanere, maa man spørge om den Fortolkning, en lignende Bestemmelse i Grundloven af 1849 har faaet gennem de Aar, i hvilke vi have havt Forfatningen, og

den Fortolkning, som har været mellemliggende Mars Bisald, maa ogsaa være den rette Fortolkning af Spørgsmaalet nu. Der er flere af de Punkter, som jeg havde tænkt paa at omtale, der Iere nævnte af de første to ærede Talere, og da jeg ikke ønsker at blive for vidstøftig, vil jeg gaa lettere henover, hvad de have anført. Jeg vil minde om, at der i den første Inddeling af Folkethingsvalgkredsene, efter at det var bestemt, at der skulle være omtrent 14,000 Indbyggere i hver Valgkreds, ligger en Forsklaring af, hvad man har ment med denne Bestemmelse. Der var Valgkreds med under 10,000 Indbyggere og en Valgkreds med over 17,000, og altsaa har Grundloven erklæret, at mellem 10,000 og 17,000 Indbyggere var den rigtige Fortolkning af „omtrent 14,000“. Naar man nu vil tage, hvad der derefter skulle være den rigtige Fortolkning af „omtrent 16,000“, saa vil 20,000 overfor 16,000 omtrent svare til 17,000 overfor 14,000, og at en Valgkreds nu kan stælle 20,000 Mennesker, stemmer altsaa med den Fortolkning, som er bleven gjort gjældende navnlig den første Gang, Bestemmelsen laa klar og tydelig for Alle som ny, og saaledes som man dengang anvendte Bestemmelsen, maa man ogsaa være berettiget til at tage den siden. Det ærede Thing maa dernæst erindre, at vi havde en Folketælling i Aaret 1860. I Betragtning af den nærværende Lovforslag, som vi angivet med Tal, hvilken Tilvæxt Folkemængden har faaet fra det, der blev opgivet, da vi sidst behandlede Grundloven, men det saaldt dengang Sagen, hverken Regjeringen eller Rigsråden, ind, paa Grund af den store Stigning i Folkemængden, at fremkomme med Forslag om at forøge Valgkredsenes Tal; dette Tal blev staaende uforandret. Dette er ogsaa et Moment til den rette Fortolkning af Lovgivningsmagtens Betragtning af denne Bestemmelse. Men der er endydeligere et Moment, som for mig er ligesaa vigtigt om ikke mere, og det er, at da vi forhandlede om den nye Grundlov, forandrede vi 14,000 til 16,000. Er der nogen fornuftig Mening i at have gjort dette, naar Tanken ikke var den, at vi ikke vilde have flere Medlemmer ind i Thinget. Derfor var det, at man forhøiede det Folketal, der